

Тақриз

ба автореферати диссертатсияи Қосимӣ Саъдӣ Абдулқодир дар мавзӯи “Поэтикаи сурудҳои халқии тоҷикӣ” барои дарёфти дараҷаи илмии доктори илми филология аз рӯйи ихтисоси 10.01.09 – Фолклоршиносӣ

Омӯзиш ва таҳқику интишори адабиёти гуфтории тоҷикон аз масъалаҳои муҳими илмҳои ҷомеашиносии муосир ва хоса, илми филология мебошад.

Бояд гуфт, ки дар даҳсолаҳои охири садаи XX омӯзиши адабиёти гуфторӣ дар илми филологияи тоҷик дастовардҳо ва пешравиҳои назаррас дошт. Далели равшани ин ба нашр расидани натоқи таҳқиқоти ҷандинсолаи фолклоршиносони маъруфи тоҷик Р. Амонов, Д. Обидов, Б. Шермуҳаммадов, Б. Тилавов, Р. Аҳмадов, Р. Раҳмонӣ, Ф. Муродов ва дигарон мебошад. Ин устодон дар баробари ба нашр расонидани намунаҳои фолклори тоҷик, инчунин пажӯҳишҳои муҳиму мондагореро дар ин замина ба анҷом расонида, нашр намуданд.

Аммо дар солҳои навадум ва даҳсолаи баъдӣ таҳқиқи адабиёти гуторӣ нисбат ба дигар риштаҳои илми филологияи тоҷик хеле суст гардид. Хушбахтона, имрӯзҳо бо ибтиқори профессор Р. Раҳмонӣ, номзадони илми филология Д. Раҳимов, С. Қосимӣ ва дигарон ба масъалаи таҳқиқ ва наشري адабиёти гутории мардум тавачҷуҳи хоса зоҳир гардида истодааст, ки он, бешубҳа, дар эҳёи мактаби фолклоршиносии тоҷик бетаъсир нест. Дар ин раванд метавон пажӯҳиши бунёдии Саъдии Қосимӣ “Поэтикаи сурудҳои халқии тоҷикӣ” - ро, ки дар шакли диссертатсияи докторӣ пешниҳод шудааст, ба ҳайси иқдоми шоиста дар эҳёи мактаби фолклоршиносии тоҷик арзёбӣ кард. Дар таҳқиқи мазкур сурудҳои халқии тоҷикӣ бори аввал дар шакли нисбатан васеъ аз нигоҳи поэтика ва ҷанбаҳои адабию ҳунари баррасӣ шудааст. Саъдии Қосимӣ дар ин пажӯҳиш аҳдофи муайян ва мушаххаси илмию таҳқиқиро пайгирӣ менамояд, ки онҳо муҳаққиқро ба натиҷаҳои арзишманди илмӣ расонидаанд.

Дар муқаддимаи рисола диссертант собиқаи таҳқиқи мавзӯро муфассал тавзеҳ дода, проблемаҳои мавҷудаи самти марбути илми фолклоршиносии муосирро қайд мекунад. Диссертант дуруст ишора менамояд, ки хасоиси адабию ҳунарии назми гуторӣ то ҳанӯз ба таври лозимӣ омӯхта нашудааст.

С. Қосимӣ дар таҳқиқоти мазкур масъалаҳои марбут ба поэтикаи сурудҳои халқии тоҷикро аз рӯйи вижагиҳои назми фолклорӣ ба ҷаҳор қисмат ҷудо намуда, дар фаслҳои алоҳидаи бобҳои диссертатсия мавриди баррасӣ қарор медиҳад.

Бояд гуфт, ки диссертатсияи Саъдии Қосимӣ таҳқиқоти васеъ ва арзишманди сурудҳои халқии тоҷикӣ мебошад. Ба ҳамин хотир, диссертант дар боби аввал масъалаи истилоҳоти илмии марбут ба

сурудҳои халқии тоҷикӣ ва хасоиси жанрии онҳоро баррасӣ менамояд. Вай таваҷҷуҳи аҳли таҳқиқро, пеш аз ҳама, ба шинохти илмии истилоҳоти марбут ба сурудҳои халқӣ, аз ҷумла, ба мафҳумҳои “суруд”, “тарона”, “бадеҳа” ва “даргилик” ҷалб менамояд. Диссертант дуруст таъкид менамояд, ки суруд, воқеан, яке аз жанрҳои маъруф ва серистифодаи фолклор буда, бо анвои хосаш аз дигар жанрҳои назми гуфторӣ фарқ дорад.

Дар боби дуюми диссертатсия масъалаи гирдоварӣ, нашр ва пажӯҳиши сурудҳои халқии тоҷикӣ дар ду фасли ҷудогона таҳқиқ мешавад. Муҳаққиқ дуруст таъкид менамояд, ки сурудҳои халқии тоҷикӣ нисбат ба сурудҳои халқҳои дигари кишварҳои ҳамҷавор камтар гирдоварӣ ва нашр гардидаанд. Гузашта аз ин, шеваҳои наشري сурудҳои халқии тоҷикӣ ҳам дар ин бахши диссертатсия муфассал тавзеҳ мешавад.

Масъалаи таснифи сурудҳои халқӣ, сурудҳои маросимҳои мавсимӣ, аз ҷумла, сурудҳои лирикӣ, сурудҳои таърихӣ, сурудҳои ҳаммосӣ, сурудҳои ҳаҷвӣ ва ғайра дар бахшҳои ҷудогонаи боби сеюми диссертатсия баррасӣ мегардад. Вай таъкид менамояд, ки дар оянда бояд ҳар як навъи сурудҳои халқӣ ба таври алоҳида мавриди таҳқиқи илмӣ қарор гирад. Дар ин ҳолат мо метавонем дар бораи анвои сурудҳои халқӣ, мазмуну муҳтаво, ҷанбаҳои адабию бадеии онҳо тасаввуроти комил ҳосил намоем. Ба таври куллӣ, Саъдии Қосимӣ сурудҳои мардумии тоҷикиро аз нигоҳи сохтори бадеӣ, муҳити иҷро ва вазифаи онҳо ба ҳашт гуруҳ ҷудо мекунад, ки ин тақисмбандӣ бар пояи баррасиҳо ва мушоҳидаҳои илмӣ пажӯҳиши диссертант сурат гирифтааст. Вай дуруст таъкид менамояд, ки сурудҳои халқӣ дорои вариантҳои гуногун буда, онҳо бо мусиқӣ иҷро карда мешаванд ва ин мусиқӣ ҳам бояд бо мазмуни суруд иртиботи ногустастанӣ дошта бошад. Аз ин лиҳоз, сурудҳои мардумӣ дар байни халқ умри дароз ва собиқаи тулонии таърихӣ доранд.

Дар боби чаҳоруми диссертатсия масъалаҳои марбут ба сохтори бадеӣ, вариантҳои сурудҳои халқӣ, услуб ва шеваҳои баёну иҷрои онҳо таҳқиқ шудааст. Дуруст таъкид мегардад, ки суруд услуби вижаи худро дорад, ки он асосан, на ба мазмун, балки ба тарзи иҷро ва сароидани он алоқаманд мебошад. Бисёре аз вижаҳои адабию ҳунарии сурудҳои халқӣ маҳз ҳангоми иҷрои онҳо равшан мегардад.

Бояд гуфт, ки сурудҳои халқии тоҷикӣ маҳсули тафаккури миллӣ ва диди зебоишиносии мардуми манотиқи гуногуни Тоҷикистон ва тоҷикони бурунмарзӣ мебошад ва дар ҳар минтақа ин жанри маъруфи фолклорӣ махсусияти худро дорад. Ин ва дигар фазилатҳои адабию ҳунарии сурудҳои халқӣ дар диссертатсияи мазкур ба таври муфассал таҳқиқ ва баррасӣ гардидааст.

Дар баробари муҳассаноти баёншуда дар пажухиши мавриди назар баъзе камбудихо низ ба мушоҳида расид, ки зикрашон барои такмили минбаъдаи он аз ғоида холӣ нест:

1. Дар муқаддими диссертатсия нуктаҳои асосии ба ҳимоя тавсияшаванда хеле фишурда, бо як ҷумла ифода шудаанд, ки баъзеи онҳо мақсади диссертантро ба пуррагӣ ифода намеkunанд.
2. Дар боби сеюми диссертатсия сурудҳои таърихӣ ва ҳамосиро, ки аз нигоҳи мухтаво бо ҳам наздиканд, дар як фасл баррасӣ кардан мумкин буд. Чунки миқдори ин қабил сурудҳо дар фолклори тоҷик зиёд нест.
3. Дар автореферат, зимни баррасии сурудҳои маросимӣ ақаллан як ё ду мисол дар ҳар фаслу бахш оварда мешуд, беҳтар буд.

Камбудихои мазкур ислоҳшаванда буда, ҳусн ва арзиши диссертатсияро кам намеkunанд.

Забони автореферат низ ҳам дар асл ва ҳам дар қаринаи русӣ соддаю раван, равиши таҳқиқ ва хулосаҳои илмии муаллиф қобили қабул мебошанд.

Диссертатсияи доктории С. Қосимӣ “Поэтикаи сурудҳои халқии тоҷикӣ” дар савияи баланди илмӣ таълиф шуда, ҷавобгӯи талаботи КОА-и назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон аст ва муаллифи он барои дарёфти дараҷаи илмии доктори илмҳои филология аз рӯи ихтисоси 10.01.09 – Фолклоршиносӣ шоиста мебошад.

Доктори илми филология,
ректори Донишқадаи давлатии
фарҳанг ва санъати Тоҷикистон
ба номи М. Турсунзода

Низомӣ М.З.

Суроға: 735700, Ҷумҳурии Тоҷикистон,
шаҳри Душанбе, кӯчаи Хоразмӣ, 1/7, хонаи 90.
Тел: (+992) 918714350
E-mail: nizomi73@mail.ru

Имзои М.З. Низомиро тасдиқ мекунам:

Сардори шӯъбаи кадрҳо ва корҳои
маҳсуси МДТ “Донишқадаи давлатии
фарҳанг ва санъати Тоҷикистон,
ба номи Мирзо Турсунзода”

Ҳамидова З.Ҳ.

Суроға: 734055, Ҷумҳурии Тоҷикистон,
шаҳри Душанбе, хиёбони Борбад, 73А.
тел: (+992) 37-231-18-27
E-mail: tajartins@yandex.com

12 май 2023